Rockkola ... ei kun KOKKOLA

Kokkola on rockin suhteen suht' tyypillinen länsirannikon kaupunki rock mielessä, siinä näkyy Ruotsin läheisyys selkeästi. Rock ja pop tulivat sinne varhaisemmin kuin sisäsuomeen. Vuonna 1962 Kokkolassa perustettu **The Gamblers** oli aivan ensimmäisiä Suomen rautalankabändejä.

60-luvulla Ruotsin dansband-tyylisuunnan yhtyeitä kaupungista löytyi useita. Poplaulajia ei näihin sukupuihin ole otettu, joten yksi kaupungin tunnetuimmista artisteista **Kristian** (oikealta nimeltään Bengt Huhta) jää pois. Hän voitti Syksyn Sävelen vuonna 1968 biisillä *Näin on*, mutta todella kuuluisaksi hän tuli, kun hän lavasti itsemurhansa vuonna 1969 nostattaakseen levymyyntiään. Toinen Kristianin tempaus oli hankkia iso puuristi ja käydä siihen roikkumaan kuin ristiinnaulittu, tämä järkytti Suomen uskonnollisia piirejä.

Kokkolassa on myös oma elävän musiikin yhdistyksensä (Kokemus), joka muun toiminnan ohessa julkaisi yhden kokoelma CD:n *Experience* vuonna 1992. Isoja mainstream yhtyeitä ei Kokkolasta ole tullut, mutta omassa genressään erittäin merkittäviä yhtyeitä kaupunki on tuottanut. Näitä ovat esimerkiksi **Wentus Blues Band, James Puhto-Ren** ja **Silent Voices**. Tämä sukupuu pitää sisällään kaikki kokkolalaiset bändit, jotka tekivät oman levyn ennen vuotta 2000. Kunkin bändin ura seurataan loppuun asti, vaikka se menisi tuon vuoden 2000 yli.

Lena Maate on Britti-bluesin innoittamana 1960-luvun lopulla perustettu kokoonpano. Sen esikuvina olivat John Mayall ja Fleetwood Mac. Vuonna 1979 yhtye esiintyi **Champion Jack Dupreen** kanssa. Ensimmäinen levylle päätynyt biisi oli *Tin Pan Alley* vuonna 1980 *Provinssi-Rock `80 Live* tupla-LP:lle. Oma täyspitkä *Watch Yourself!* ilmestyi CD:nä vuonna 1997. Kokoonpanon 4 jälkeen yhtye toimi aina vuoteen 2013 asti, jolloin Gusti Nordlund kuoli. Loppuvuosina kokoonpanossa olivat mainittujen lisäksi **Mika Rintala** (rummut), **Greger Hagström** (kitara) ja **Ulf Fagerholm** (kitara).

Lena Maate #1 (1969-1976)
Gusti Nordlund (laulu, kitara), Ulf Lillbroända (kitara), Jan Björklund (rummut), Anders Backman (basso)

Lena Maate #2 (1977)
Gusti Nordlund (laulu, huuliharppu, kitara), Kari Kivelä (kitara), Kaj Paananen (rummut), Kenneth Ågren (piano), Jan Björklund (basso)

soolo

Lena Maate #3 (1978-1988)
Gusti Nordlund (laulu, huuliharppu, kitara), Kari Kivelä (kitara), Kaj Paananen (rummut), Kenneth Ågren (piano), Håkan Rintala (basso), Trygve Borg (saksofoni)

Lena Maate #4 (1988-1999)
Gusti Nordlund (laulu, huuliharppu, kitara), Ari ”Diz Silwer” Hopia (kitara), Kaj Paananen (rummut), Kenneth Ågren (piano), Håkan Rintala (basso)

Kalajoella vuonna 1943 syntynyt Raimo ”Rami” Hammar on maamme tunnetuimpia 1980-luvulla julkisuuteen nousseita rautalankakitaristeja. Pitkäikäinen, etenkin iskelmähittien rautalankaversioinneistaan tunnettu kokoonpano Rami Hammar & The Riders sai alkunsa 1980-luvun alussa ja ryhmän onnistui jopa murtaa itsensä Syksyn Sävelen finaaleissa sijalle viisi kappaleella *Kun sarastaa*. Yhtye teki kolme albumia: *Rautalankaa -81* (1981), *Rautalankaa -88* (1988) ja tauon jälkeen *Elämäni lanka* (2010). Kahdelta ekalta albumilta lohkottiin singlet *Syksyn sävel / Balladi kanuunasta* (1981) ja *Kun sarastaa / Pelin henki* (1988) lisäksi ilmestyi EP *Old Faithful* (1986).

Wentus Blues Band on eräs kansainvälisesti tunnetuimmista ja ahkerimmin maailmalla kiertävistä suomalaista bluesyhtyeistä. Ensimmäinen LP *Wentus Blues Band* ilmestyy omakustanteena vuonna 1989. Vuonna 1991 ilmesty single *Genuine Dog Music* ja yhtye pääsee ensimmäisen kerran televisioon Söndagsöppet ohjelmaan. Seuraavana vuonna tehdään keikkoja Ruotsissa ja Tanskassa. 1993 yhtye tuo **Hungry Johnin** Suomeen ja tekee tämän taustabändinä kahden viikon kiertueen, sekä televisioesiintymisen. 1995 toi tullessaan toisen LP:n *Chitlin´Circuit*, jonka julkaisi Bluelight Records. 1996 yhtye juhli kymmenettä toimintavuottaan erikoiskokoonpanolla Scandinavian Blues Partyssä Kokkolassa. 1997 oli kiertueita **Pelle Lindströmin, Jukka Tolosen, Bill Öhrströmin, Eero Raittisen** ja Hungry Johnin kanssa eri puolilla Skandinaviaa. Vuonna 1998 ilmestyi albumi *Hoy, Hoy - Wentus Blues Band feat. Pelle Lindström* (Ruotsi). Levyn julkkarikeikka oli Pellen viisikymppisillä 23.7.
2000 WBB tekee Euroopan kiertueen **Canned Heatin** lämppärinä. Keikkailu jatkui tiiviinä 2001 ja tällöin olivat mm. kiertueet **Omar & The Howlersin, Dr Feelgoodin** ja **The Yardbirdsin** kanssa. Myös albumi *No Beginner* ilmestyi samana vuonna. *Family album* niminen levy ilmestyi vuonna 2004. Ensimmäinen live albumi artistinimellä *Wentus Blues Band feat. Phil Guy (Special guest Pepe Ahlqvist): Live in Helsinki - The Last of the Big Time Spenders* ilmestyi 2005. Livelevyjä yhtye teki kaikkiaan kolme, ne kaksi muuta ovat: *Family Meeting* (2007) ja *Man of Stone feat. Dick Heckstall-Smith* (2015). 2007 ilmestyi *Agriculture* albumi. Seuraava albumi oli vuoden 2011 *Woodstock,* sen levytyspaikka oli Levon Helm Studios New Yorkin osavaltion Woodstockissa.
Lucky Strike Mama albumi ilmestyi vuonna 2016. 2018 oli todella kiireinen levytys rintamalla. Omia albumeja ilmestyi kaksi: *Throwback* ja *Yuletide*. Lisäksi Robban Hagnäs tuotti Dylan Suomeksi -levyn Bob Dylanin 75-vuotispäivän kunniaksi. Levy koostuu Dylanin kappaleiden uusista käännöksistä eri laulajien kera. Taustabändinä soittaa Wentus Blues Band. 2019 ilmestyi levy *Too Much Mustard!* **Duke Robillardin** kanssa. Toistaiseksi viimeisin WBB albumi.

Tapio & Rock Section
Tapio Mansikka-aho, Keijo Välimäki

T. Mansikka-aho Band #1 (1991-199?)
Tapio Mansikka-aho (kitara), Keijo Välimäki (basso), Peter Friis (rummut), Sasu Viisteensaari (kitara)

Perfidia (199?-2000)
Tapio Mansikka-aho (kitara, laulu), Keijo Välimäki (basso), Kim Simell (rummut), Timo Mansikka-aho (kitara), Teemu Pelttari (laulu)

T. Mansikka-aho Band #2 (2000-2001)
Tapio Mansikka-aho (kitara, laulu), Keijo Välimäki (basso), Tuomas Känsäkangas (rummut), Timo Mansikka-aho (kitara), Teemu Pelttari (laulu)

T. Mansikka-aho Band #3 (2002-200?)
Tapio Mansikka-aho (kitara, laulu), Keijo Välimäki (basso), Tuomas Känsäkangas (rummut), Timo Mansikka-aho (kitara), Janne Pollarikoski (kitara)

The Sailors #1 (1964-196?)
Rami Hammar (kitara), Seppo Harju (laulu), Allan Saarukka (rummut), Stig Byskata (kitara), Jokke Tornikoski (basso)

The Sailors #3 (1988-1989)
Vesa Martin (kitara, laulu), Tenho Saaranen (rummut), Jokke Tornikoski (basso), Seppo Harju (laulu)

Raimons #1 (1969)
Raimo ”Rexi” Kero (laulu, basso), Rami Hammar (kitara), Timo Hietala (rummut), Juha Pulkkinen (urut)

Raimons #2 (1970)
Seppo Harju (laulu), Rami Hammar (kitara), Timo Hietala (rummut), Vesa Martin (kitara, laulu), Timo Lammi (basso)

Raimons #3 (1971)
Seppo Harju (laulu), Rami Hammar (kitara), Leif Andersson (rummut), Vesa Martin (kitara, laulu), Timo Lammi (basso)

Rami Hammar & The Riders #1 (1981-1987)
Rami Hammar (kitara), Hannu Haaraniemi (rummut), Veikko Sario (kitara), Veli-Matti Annala (basso)

Rami Hammar & The Riders #2 (1988-199?)
Rami Hammar (kitara), Hannu Haaraniemi (rummut), Veikko Sario (kitara), Kari Rintala (basso)

Rami Hammar & The Riders #3 (2010)
Rami Hammar (kitara), Tuomo Paananen (rummut), Veikko Sario (kitara), Kari Rintala (basso)

Wentus Blues Band #1 (1986-1987)
Niklas ”Niko” Riippa (kitara), Mikael ”Axell” Axelqvist (rummut), Kim ”Hiding” Wikman (kitara), Robert ”Robban” Hagnäs (basso)

Wentus Blues Band #2 (1987-2003)
Anders ”Antti” Sjöberg (laulu), Niklas ”Niko” Riippa (kitara), Mikael ”Axell” Axelqvist (rummut), Kim ”Hiding” Wikman (kitara), Robert ”Robban” Hagnäs (basso)

Wentus Blues Band #3 (2004-2006)
Juho Kinaret (laulu, perkussiot), Niklas ”Niko” Riippa (kitara), Mikael ”Axell” Axelqvist (rummut), Kim ”Hiding” Wikman (kitara), Robert ”Robban” Hagnäs (basso)

Wentus Blues Band #4 (2007-2013)
Juho Kinaret (laulu, perkussiot), Niklas ”Niko” Riippa (kitara), Mikael ”Axell” Axelqvist (rummut), Kim ”Hiding” Wikman (kitara), Robert ”Robban” Hagnäs (basso), Pekka Gröhn (koskettimet)

Wentus Blues Band #5 (2014-)
Juho Kinaret (laulu, perkussiot), Niklas ”Niko” Riippa (kitara), Daniel Hjerppe (rummut), Robert ”Robban” Hagnäs (basso), Pekka Gröhn (koskettimet)

Ulvilassa Tapio Mansikka-aholla oli ollut yhden singlen tehnyt yhtye nimellä Tapio & Rock Section. Kun Mansikka-aho muutti Kokkolaan, perusti hän siellä omaa nimeään kantaneen bändin. Musiikki oli beatiä, rautalankaa ja rock'n'rollia, usein instrumentaalina. Seiskatuumainen *Perfidia / The Young Ones* ilmestyi vuonna 1992. Vuonna 1999 ilmestyi ensimmäisen singlen A-puolen mukaan nimetyllä Perfidialla single *Mennään tanssimaan* CD-EP. Sen jälkeen palattiin nimeen T. Mansikka-aho Band nimeen ja loput levyt ovat: *Ainoain* (CD-single; 2000), *California Sun* (CD-EP; 2001) ja *I Believe What You Say / Stringbuster* (CD-single; 2002). Yhtye teki yli 500 keikkaa, sekä useita TV-esiintymisiä.

Sailorsilla kokoonpanoja on kymmenen; tässä sukupuussa niistä on mainittu vain ensimmäinen ja singlen tehnyt kolmas kokoonpano. Skipper and The Sailors nimellä aloittanut ryhmä soitti rautalankapohjaista musiikkia. Yhtyeen tausta oli Kokkolaan perustetussa pop-kerhossa. Paikka oli Jungsborg ja The Sailors kutsuttiin ”talon bändiksi”. 1966 Skipper and The Sailors otti osaa Helsingin Messuhallissa pidettäviin kitarayhteiden SM-kisoihin. Sijoitus oli kolmas. Pitkästä toiminta-ajasta huolimatta yhtye on tehnyt vain yhden omakustannesinglen *Kevät / Kaipuu* vuonna 1988, sekä kokoelma CD:n *Back to the 60's* (1998). Viimeisin havainto yhteestä on esiintyminen 1.7.2023 Nastolan Rautalanka-festivaalilla.

Raimons esiintyi Vaasan kesä 1969 -tapahtuman yhteydessä järjestetyssä tiettävästi ensimmäisessä suomalaisessa radioidussa rockbändikisassa. Vuonna 1970 bändi otti osaa EMI:n järjestämän kilpailun, josta neljä bändiä eri puolilta maata pääsivät levyttämään samalle LP:lle *Ilmansuunnat*. Raimonsin biisit levyllä ovat *Yester-me, yester-you, yesterday* ja *Something*. Levyn muut bändit ovat **Express, Brandenburg** ja **Heikki Pettersson Sextet**. Levytys tehtiin kokoonpanolla kaksi. Sen jälkeen yhtyessä jäsenet vaihtuivat tiheään (mukana olivat ainakin **Tenho Saaranen, Aarre Polso** ja **Veijo Ullakko**) ennen kuin se hajosi vuonna 1972.

Hot Club De Finlande #1 (2003-201?)
Ari-Jukka Luomaranta (kitara), Ari Tarvainen (basso)

Hot Club De Finlande #2 (201?-)
Ari-Jukka Luomaranta (kitara), Ari Tarvainen (basso), Mika Huusari (harmonikka), Kimmo Iltanen (kitara)

Carnifex soitti deathmetallia. Elinaikanaan se teki kolme demoa, mutta ei julkaissut virallista äänitettä. Vuonna 2018 nämä kolme demoa julkaistiin CD:nä *Pathological Rites* Espanjalaisen levy-yhtiön toimesta. Seuraavana vuonna se julkaistiin kasettina USA:ssa ja vuonna 2010 LP:nä ja CD:nä Italiassa.

Carnifex (1989-1993)
Kimmo Perkkiö (laulu), Marko Liulia (kitara), Rami Hämäläinen (basso), Veijo Pulkkinen (rummut), Arjo Wennström (kitara)

Ben Granfelt Band
Pekka Gröhn

Graveborne

Immortal Souls #1 (1991-1994)
Aki Särkioja (basso, laulu), Esa Särkioja (kitara)

The Duke
Daniel Hjerppe

Immortal Souls #2 (1994-1995)
Aki Särkioja (basso, laulu), Esa Särkioja (kitara), Antti Nykyri (rummut)

Black Crucifixion

Immortal Souls #3 (1996-2000)
Aki Särkioja (basso, laulu), Esa Särkioja (kitara), Jupe Hakola (rummut)

Harmaa

Immortal Souls #4 (2000-2005)
Aki Särkioja (basso, laulu), Esa Särkioja (kitara), Jupe Hakola (rummut), Pete Loisa (kitara)

Immortal Souls #5 (2005)
Aki Särkioja (basso, laulu), Esa Särkioja (kitara), Jukka-Pekka Koivisto (rummut), Pete Loisa (kitara)

Immortal Souls #6 (2005-2009)
Aki Särkioja (basso, laulu), Esa Särkioja (kitara), Juha Kronqvist (rummut), Pete Loisa (kitara)

Immortal Souls #6 (2010-)
Aki Särkioja (basso, laulu), Esa Särkioja (kitara), Juha Kronqvist (rummut), Marko Pekkarinen (kitara)

Joulukuussa 1991 Särkiojan veljekset Aki ja Esa perustivat heavy metallia soittavan Immortal Soulsin. Vuonna 1994 mukaan saatiin rumpali, joka pysyi mukana vuoden. Ennen uuden rumpalin liittymistä siirryttiin doom metalliin ja tehtiin demo rumpukoneella. Tällä tyylillä jatkettiin, kun rumpali löytyi. Doomissa ei kuitenkaan pysytty kuin muutama vuosi ja vuonna 1998 **Mordecai**-yhteen kanssa tehdyllä split-CD:llä *Divine Wintertime* tyyli oli jo melodista death metallia. Toisen kitaristin lisäyksen jälkeen yhtye teki ensimmäisen albuminsa *Under the Northern Sky* (2001). Tämän jälkeen yhtye siirtyi hollantilaiselle Fear Darkille, jolle tehtiin CD *Ice Upon the Night* vuonna 2003. 2005 rummuissa kävi Jupe Hakola, mutta soittaminen Silent Voicesin lisäksi toisessa yhtyeessä kävi vaikeaksi ja hän päätti keskittyä Silent Voicesiin. Levy-yhtiö vaihtui toiseen Hollantilaiseen merkkiin, Dark Balanceen, jolle tehtiin ensin konseptialbumi *Wintereich* (2007) ja sitten *IV: The Requiem for the Art of Death* (2011). Toistaiseksi viimeisin albumi on vuonna 2015 ilmestynyt *Wintermetal*.

Kari Mäkinen #1 (1982)
Kari Mäkinen (laulu, kitara, huuliharppu), Ari Tarvainen (basso), Jaakko Ojatalo (kitara, laulu)

Kari Mäkinen #2 (1983)
Kari Mäkinen (laulu, kitara, huuliharppu), Ari Tarvainen (basso), Veijo Saarela (kitara, laulu), Tuomas Airola (viulu, laulu)

Liittyi hiukan myöhemmin

Kari Mäkinen #3 (1986-1987)
Kari Mäkinen (laulu, kitara, huuliharppu), Ari Tarvainen (basso), Veijo Saarela (kitara, laulu), Esa Tarvainen (rummut)

Kari Mäkinen #4 (1988-1987)
Kari Mäkinen (laulu, kitara, huuliharppu), Ari Tarvainen (basso), Esa Tarvainen (rummut), Veijo Saarela (kitara, laulu)

Kari Mäkinen #5 (1990-2005)
Ari Tarvainen (basso), Kari Mäkinen (laulu, kitara, huuliharppu), Esa Tarvainen (rummut), Veijo Saarela (kitara, laulu), Kari Salli (kitara, laulu)

Kari Mäkinen #6 (2006-2008)
Kari Mäkinen (laulu, kitara, huuliharppu), Jorma Lappalainen (basso), Esa Tarvainen (rummut), Veijo Saarela (kitara, laulu), Esko Padinki (kitara, laulu)

Kari Mäkinen #7 (2009-)
Kari Mäkinen (laulu, kitara, huuliharppu), Jorma Lappalainen (basso), Timo Tikkamäki (rummut), Veijo Saarela (kitara, laulu), Esko Padinki (kitara, laulu)

Vellamo

Suomalaisen mod-musiikin bändilista on lyhyt, mutta The Vocals on sen yksi tyyllpuhtaimpia yhtyeitä. Bändi ei tehnyt kuin yhden singlen *Just Like Yesterday / Get Out Of Here* Kerberos yhtiölle vuonna 1982. Tiettävästi yhtye kiersi kaksi vuotta Ronski Gangin lämmittely-yhteenä.

Claudia #1 (198?-1986)
Petri Möller (laulu, kitara), Jukka Asiala (basso), Risto Määttälä (rummut), Mauritz Möller (kitara)

Claudia #2 (1987-1992)
Petri Möller (laulu), Jukka Asiala (basso), Vesa Sahlgren (kitara), Risto Määttälä (rummut), Mauritz Möller (kitara)

Gusano

Puolikuu

Kari Mäkinen on kantrin isoja nimiä Suomessa. 80-luvun alussa hän innostui **Doc Watsonin** musiikista ja opetteli soittamaan samalla tyylillä. Doc Watson oli amerikkalainen kitaristi ja lauluntekijä, joka soitti kantria, bluesgrassia ja folkia. 2010-luvulla Mäkinen pääsi tekemään levyn yhdessä idolinsa kanssa. Kantrin lisäksi hän on soittanut yhtyeensä kanssa roots-musiikkia ja vanhaa rokkia. Yhtyeen levytykset ovat kasetti *Kantrimusiikkia Kokkolasta* (1986), vinyylisingle *Desperado / Kaipuu ja meri* (1987) ja CD:t *Minä ja J.J. Cale* (1990) sekä *Justsiks* (2012). Kari Mäkinen on soolona tehnyt albumit: *Tribute to a Legend – Kari Mäkinen Plays Doc Watson* (2006), *Swingin' with Doc* (2007), *Hand Picked Souvenirs* (2008)

Jarmo Ala-Leppilampi tuli tunnetuksi soolonimellä Jerry kun hän esitti Syksyn Sävelessä vuonna 1983 biisin *Pikku noita*. Hän teki kaksi discosingleä *Jalat vie / Nyt tanssitaan* (1984) ja *Nyt tai ei koskaan / Naurun taika* (1985) CBS:lle. Näistä biiseistä *Nyt tanssitaan* nousi kulttisuosioon, kun se otettiin Svartin kokoelmalle *Satan In Love – Rare Finnish Synth-Pop & Disco 1979-1992* (2018).

Gipsy swingiin erikoistuneen Hot Club De Finlande esiintyi useimmiten kvartettina tai kvintettinä, joissa vierailevina artisteina ovat esiintyneet mm. Andreas Öberg, Mikko-Ville Luolajan-Mikkola, Vitali Imereli, Olli Soikkeli ja Joscho Stephan. Ensimmäinen albumi *Hot Club de Finlande avec Andreas Öberg & Mikko-Ville Luolajan-Mikkola* ilmestyi 2005. Toinen levy *Autumn in Kokkola* (2006) tehtiin kokoonpanolla 2.

Kapteeni Naama (1991-1997)
Tommi Tuomala (kitara, laulu), Mikko ”Miki” Peltola (basso), Pekka Hackspik (rummut), Mungo Karhulahti (koskettimet)

Painflow #1 (1997-1999)
Aki Viljamaa (laulu), Jarkko Mäki (kitara), Arjo Wennström (kitara), Mika Hotakainen (basso), Pekka Hackspik (rummut)

Painflow #2 (1999-2000)
Arjo Wennström (kitara), Aki Viljamaa (laulu), Pekka Hackspik (rummut), Ville Janatuinen (kitara), Mika Hotakainen (basso)

Painflow #3 (2000-2001)
Aki Viljamaa (laulu), Pekka Hackspik (kitara), Ville Janatuinen (kitara), Lauri Bexar (rummut), Mika Hotakainen (basso)

Silent Voices #1 (1995-1997)
Pasi Kauppinen (basso), Timo Kauppinen (kitara), Jukka-Pekka Koivisto (rummut), Henrik Klingenberg (koskettimet)

Silent Voices #2 (1997-2006)
Jukka-Pekka Koivisto (rummut), Timo Kauppinen (kitara), Pasi Kauppinen (basso), Henrik Klingenberg (koskettimet), Michael Henneken (laulu)

Cain's Offering
Jani Hurula

Silent Voices #3 (2013)
Pasi Kauppinen (basso), Timo Kauppinen (kitara), Jukka-Pekka Koivisto (rummut), Henrik Klingenberg (koskettimet), Teemu Koskela (laulu)

Silent Voices #4 (2014)
Pasi Kauppinen (basso), Timo Kauppinen (kitara), Jani Hurula (rummut), Henrik Klingenberg (koskettimet), Teemu Koskela (laulu)

The Dark Element

The Vocals (198?-198?)
Mauritz Möller kitara, Jukka Asiala (basso), Kai Jämsä (laulu), Veli-Matti Jämsä (rummut), Kimmo Lehtonen (saksofoni, huilu)

Time

Los Olvidados

Claudia sai Suomirokilleen lentävän lähdön, kun se voitti rockin Suomen mestaruuden vuonna 1985 ja pääsi heti tekemään albumin. Tuo vuonna 1985 ilmestynyt albumi oli *Korallia*. Sen nimibiisi julkaistiin singlenä ja yhtye esitti sen Hittimittarissa. Ensimmäisen levyn jälkeen Petri keskittyi laulamiseen ja toiseen kitaraan tuli Vesa Sahlgren. Toinen albumi *Kivisydän* ilmestyi 1987, mutta sen jälkeen tuli lähes yhtä nopea romahdus kuin mitä nousu oli. Vuonna 1991 yritettiin vielä promosinglellä *Katariina pieni*, mutta sen jälkeen Claudia lopetti. Petri Möller on julkaissut myös kolme sooloalbumia: *Monta pientä maailmaa* (1988), *Sateisen maan kuningas* (1997) ja *Tyynikadun hiljaisuus* (2015).

Rovio (198?-1985)
Jukka Pihlajaniemi (laulu, kitara), Pasi Sivula (basso), Mika Räinä (rummut), Vesa Kujala (koskettimet)

Rovio aloitti nimellä Killers, mutta muutti nimensä ennen oma-kustannesinglen *Valittu poika / Toteutumaton unelma* (1985) tekemistä. Single jäi bändin ainoaksi. Rovio soitti poprockia.

Jerry (1983-1985)
Jarmo ”Jerry” Ala-Leppilampi (laulu)

St. Petersaari
Ari-Matti Lepistö

Jerry & The Line Up (1985-1987)
Jarmo ”Jerry” Ala-Leppilampi (kitara, laulu), Ari-Matti ”Arde” Lepistö (basso), Esa ”E.T.” Tarvainen (rummut), Robert ”Roope” Forss (kitara, laulu), Mika Mylläri (koskettimet, kitara, laulu)

Jerry & The Line Up soitti poprockia. Yhtye kiersi vuonna 1985 Suosikki-lehden Show-bändinä mm. Miss Young Finland -kiertueella. Vuonna 1987 seurasi menestystä MTV:n Kevään Sävel -kilpailun Rock-sarjassa, jossa yhtyeen *kappale Every Day* sijoittui kolmanneksi. Se julkaistiin singlenä, jossa B-puoli on Renegades cover *Cadillac*. Single jäi yhteen ainoaksi.

Kapteeni Naama oli lievästi progeen päin kallellaan oleva rockbändi. Ensimmäisen EP:nsä *Kapteeni Naama* (1992), se äänitti Kokkolan Karivox studiossa 28-29.4.1992. Yhtyeen toinenkin levy, mini CD oli hämäävästi nimetty sekin vastaavasti kuin EP, pelkästään *Kapteeni Naama* (1993). Bändiltä ilmestyi vielä täyspitkä CD *Aii!* vuonna (1995).

The Refreshments #1 (1991)
Tom Stenman (laulu), Kimmo Oikarinen (basso), Petri Nikupaavo (rummut), Risto Lehtomaa (kitara), (Jukka Kattelus (kitara))

The Refreshments #2 (1992)
Tom Stenman (laulu), Kimmo Oikarinen (basso), Petri Nikupaavo (rummut), Risto Lehtomaa (kitara)

The Refreshmentsin perustivat Stenman ja Melametsä, vaikkei Mela soittanutkaan ensimmäisessä kokoonpanossa, koska asui Jyväskylässä. Mukaan tulivat Kauneus & Terveys yhtyeen hajottua Oikarinen ja Nikupaavo; laulukieli vaihtui englantiin ja punk muuttui aussivoittoiseksi kitararokiksi. Vuonna 1992 tehtiin omakustanne CD-single *Spring / Vera*. Jukka Kattelus liittyi mukaan singlen jälkeen. Seuraavana vuonna yhtye pääsi Yleisradion demobändien ohjelmassa parhaimpien joukkoon ja se takasi vierailun Ylen studiolle ja biisin (*Bottom*) Ylen julkaisemalle *Captain Demo* CD:lle. Aussirockin suuri ystävä Miettinen oli myös noteerannut bändin ja kiinni sen Gaga Goodiesille. Gagalle tehtiin ensin CD-single *Bitter / Years Go Passing By / Lesbia, My Lesbia* (1993), jonka nimibiisi päätyi myös ensimmäiselle Soundin mukana tulleelle ilmais-CD:lle. Vuonna 1994 oli vuorossa pitkäsoitto *Fresh!*. Yhtyeen viimeiseksi levyksi jäi split single englantilaisen **Mega City Four** -bändin kanssa vuonna 1995.

The Refreshments #3 (1993)
Petri Nikupaavo (rummut), Risto Lehtomaa (kitara), Kimmo Oikarinen (basso), Tom Stenman (laulu), Jukka Melametsä (kitara)

Fat Larry And The Lespators

Kauneus & Terveys #6
Katso oikealle

Painflow industriaalimetallia. Bändi sai ensimmäisellä demollaan diilin isohkon saksalaisen indielevymerkin Massacre Recordsin kanssa. Levy äänitettiin Woodhouse Studios, Hagenissa Saksassa. Kun CD-single *Frontline* (1999) oli valmis, Jarkko Mäki kuoli. Bändi albumi *Audio-Visual-Aids (*1999) julkaistiin sekin Saksassa, mutta suomalainen Spinefarm Records lisensoi sen Suomeen. Levyjen jälkeen seurasi miehistönvaihdoksia, joista yhdessä Pekka Hackspik siirtyi rummuista kitaraan.

The Figurines

Winterborn
Teemu Koskela

Sentiment

Sonata Arctica

Progressiivista metallia soittava Silent Voices perustettiin instrumentaali-triona. Se teki ensin neljän biisin demon (1995) ja ensimmäisen keikkansa 6.4.1996 Kokkolan Seurahuoneella. Vuonna 1997 yhtye julkaisi omakustanteisen *Nothing Lasts Forever* -EP:n, josta löytyy kaksi laulukappaletta ja yksi instrumentaali. Laulaja oli kosketinsoittaja Klingenberg. Varsinainen laulaja tuli mukaan vuonna 1998. Vuonna 1999 ilmestynyt EP *Memory and the Frame* oli vielä omakustanne, mutta sitten siirryttiin Low Frequency Recordsille. Sille tehtiin albumit: *Chapters of Tragedy* (2002), *Infernal* (2004) ja *Building Up the Apathy* (2006). Vuonna 2013 ilmestyi vielä *Reveal the Change* Inner Wound Recordings yhtiölle.

Mental Market #1 (1997)
Tom Stenman (laulu), Marko Liulia (basso), Pekka Hackspik (rummut), Jukka Melametsä (kitara)

Mental Market #2 (1999)
Tom Stenman (laulu), Jari-Pekka Kola (basso), Tommi Lahtonen (rummut), Jukka Melametsä (kitara)

Mental Market #3 (2000)
Tom Stenman (laulu), Pekka Hietalahti (basso), Tommi Lahtonen (rummut), Jukka Melametsä (kitara)

The Phonies

Pelle Miljoona Unabomber!

Erityiskiitokset: Ulf Furu
Kiitokset myös: Anders Boijer, Jukka Melametsä ja Timo Rauhaniemi

Copyright Jukka Junttila

Kauneus & Terveys #1 (1983)
Matti ”Masa” Saine (laulu), Marko Teräntö (basso), Petri ”Nikkari” Nikupaavo (rummut), Kimmo Harju (kitara), (Jyrki ”Hemppa” Heinonen (kitara))

Kauneus & Terveys #2 (1984)
Matti ”Masa” Saine (laulu), Kimmo Harju (basso), Petri ”Nikkari” Nikupaavo (rummut), Jyrki ”Hemppa” Heinonen (kitara)

Kauneus & Terveys #3 (1985)
Matti ”Masa” Saine (laulu), Tommy ”Tomppa” Salo (basso), Petri ”Nikkari” Nikupaavo (rummut), Kimmo Harju (kitara)

Kauneus & Terveys #4 (1985)
Matti ”Masa” Saine (laulu), Petri ”Nikkari” Nikupaavo (rummut), Jukka ”Mela” Melametsä (kitara), Tommy ”Tomppa” Salo (basso)

Kauneus & Terveys #5 (1987 ja 1995)
Kimmo Oikarinen (basso), Petri ”Nikkari” Nikupaavo (rummut), Jukka ”Mela” Melametsä (kitara), Matti ”Masa” Saine (laulu)

The Cream Crackers (1988-1989)
Matti ”Masa Snap” Saine (laulu), Tommy ”Tommy Cracle” Salo (basso), Petri ”Pop Rock” Keiski (rummut), Harri ”Harry Pop” Niskanen (kitara)

Phonies

Kauneus & Terveys -yhtyeen hajottua Masa ja Tommy perustivat uuden rankan rokkibändin. Yhtye soitti paljon lainoja laajalta skaalalta: Beatles, Rolling Stones, Iggy & The Stooges, Ramones, jne. Levyjä syntyi vain yksi; Raktor Recordsin tehty neljän biisin EP *Have Some Rise Crispies with The Cream Crackers* vuonna 1989.

The Brats

Kamikaze Pilots

The Mies soitti rockia, joka haki vaikutteensa Televisionista, Talking Headsistä ja The Doorsista. Yhtyeen esikoissingle *Popular Baby / Frigid Ingrid* ilmestyi 1990. Bändin pitkäsoitto CD *Raining Cats and Dogs* ilmestyi vuonna 1994. *Raining Cats and Dogs* valittiin Radiomafian viikon levyksi. Yhtye esiintyi mm. kolmesti Seinäjoen Provinssirockissa ja teki kaksi esiintymismatkaa Neuvosto-Viroon 1990-luvun taitteessa.

The Mies (1987-199?)
Jukka ”Anis” Annala (laulu, kitara), Tommi ”Ålssi” Lahtonen (rummut, perkussiot), Mauritz ”Mama” Möller (basso)

Vähissä ovat tiedot punkkia soittaneesta Nowhere yhteestä. Jäsenet sentään ovat tiedossa kuten myös levytykset: *To Myself EP* (1991), *Tomorrows Bleach EP* (1992) ja mini-CD *Wonder* (1993)

Kauneus & Terveys #6 (2010)
Matti ”Masa” Saine (laulu), Tommi Salo (basso), Petri ”Nikkari” Nikupaavo (rummut), Jyrki Heinonen (kitara)

Sons Of Cobra

Kauneus & Terveys #7 (2012)
Matti ”Masa” Saine (laulu), Tommi Salo (basso), Petri ”Nikkari” Nikupaavo (rummut), Kimmo Oikarinen (kitara)

King James & The Idiots

Nowhere #1 (1990-199?)
Kimmo Pulkkinen (laulu, kitara), Jukka Myllymäki (basso), Antti Asujamaa (rummut), Mika Wiklund (kitara)

Nowhere #2 (199?-199?)
Kimmo Pulkkinen (laulu, kitara), Jukka Myllymäki (basso), Antti Asujamaa (rummut), Hannu Finnilä (kitara)

Nowhere #3 (199?-199?)
Kimmo Pulkkinen (laulu, kitara), Mika Alanko (basso), Antti Asujamaa (rummut), Hannu Finnilä (laulu)

Mental Market jatkoi siitä mihin Stenmanin ja Melametsän The Refreshments jäi. Levy-yhtiön pomokin pysyi samana, mutta Miettisen levymerkki vaihtui Gaga Goodiesista Popatakiksi. Aluksi rummuissa oli hetken aikaa Petri Keiski. Vuonna 1998 ilmestyi kolmen biisin CD-single *Insults* ja vuona 2000 täyspitkä CD *Spooky*. Stenmanin seuraava bändi oli hänen menestynein yhtyeensä The Phonies.

Sweeney Todd perustettiin keväällä 1990. Ensimmäinen keikka ja demo tehtiin nelimiehisenä, Haglund liittyi bändiin loppuvuodesta 1990. Tämän jälkeen alkoi bändin aktiivinen keikkailu. Vuoden 1991 lopulla julkaistiin omakustanteena single Never Give Up / Worm Eaten Blues. Vuonna 1993 bändi sai kaksi biisiä (Keep On Fighting ja Hold My Hand) paikallisen elävän musiikin yhdistyksen kokoelma-CD:lle Kokemus – Experience. Tämän jälkeen bändi äänitti useammankin demon, mutta uusia levyjä ei ole ilmestynyt.

Ramopunkkia soittava Kauneus & Terveys oli tiettävästi Kokkolan ensimmäinen punk-bändi. Alussa kokoonpano eli huomattavasti. Ekan kookoon-panon Jyrki Heinonen oli vain hetken bändissä ennen kuin jäi pois. Bändin nimen keksinyt Marko ”Jurko” Teräntö soitti hetken aikaa (ei aluksi) bändissä. Bändi alkoi tehdä treenikämppänauhoja, joita levisi eri kasettijulkaisuille. Kakkoskokoonpano oli se, joka teki kaksi ensimmäistä EP:tä: *Kauneus & Terveys* (1986) ja *Kasvi* (1986), näiden myötä keikkoja alkoi kertyä ympäri Suomea. Kun basisti vaihtui, niin tehtiin yksipuoleinen LP *Pop Songs* (1988), se oli irtiotto hardcoresta. Levy jäi bändin ensimmäisen vaiheen viimeiseksi. Vuonna 1995 Vanha kokoonpano (#3) koottiin hetkeksi uudestaan ja tehtiin pari keikkaa, sekä *Inhaa mätää* EP. Sitten bändi taas hajosi. Yhtye koottiin uudestaan 2010 ja toukokuussa 2011 äänitettiin 10 biisiä, joista julkaistiin *Puhtaus & Hygienia* EP ja *Paikallinen legenda* CD vuonna 2012. EP:llä on kolme biisiä eri miksauksina kuin CD:llä. Yhtye on tämän jälkeen soittanut satunnaisia keikkoja.

James Puhto-Ren #1 (1988)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Petri Kallio (basso), Timo Siirto (rummut)

James Puhto-Ren #2 (1989-1990)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Petri Kallio (basso), Joni Hannula (rummut)

James Puhto-Ren #3 (1992)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Joni Hannula (rummut), Harri Niskanen (basso)

James Puhto-Ren #4 (1992)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Joni Hannula (rummut), Jari Koppinen (basso)

James Puhto-Ren #5 (1992)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Joni Hannula (rummut), Eki Kuortane (basso)

Häiriköt
Tomi Salonen

James Puhto-Ren #6 (1993 ja 1996)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Tomi Salonen (basso), Joni Hannula (rummut)

James Puhto-Ren #7 (1995)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Tomi Salonen (basso), Jani Olkkola (rummut)

Rytmirotat

James Puhto-Ren #8 (2008)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Timo Torikka (basso), Ilkka Kumpulainen (rummut)

James Puhto-Ren #9 (2008)
Ilkka Kumpulainen (rummut), Pasi Hirvasojaksi (basso), Pasi Peltokangas (laulu, kitara)

Tähtitaivas
Marko Purontaka

James Puhto-Ren #10 (2009)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Marko ”Purtsi” Purontaka (basso), Joni Hannula (rummut)

James Puhto-Ren #11 (2013)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Pasi Hirvasoja (basso), Eero Mäkitalo (rummut)

James Puhto-Ren #12 (2016)
Pasi Peltokangas (laulu, kitara), Pasi Hirvasoja (basso), Juha Olkkola (rummut)

Ramopunkkia soittava James Puhto-Ren perustettiin Hassisen Koneen mallin mukaisesta paikallisen firman mukaan nimellä Huonekaluliike K. Ojanperä. Kun liike ei pitänyt nimensä muusta käytöstä, muuttui nimi James Puhto-Reniksi. Yhtyeen ensimmäisen EP:n *Start of the Road* julkaisi pikkumerkki Raktor Records vuonna 1990. Samana vuonna basisti Petri Kallio menehtyi liikenneonnettomuudessa. *On The Road* EP:n julkaisi kaksi vuotta myöhemmin BassMania Records. Tämän jälkeen Klamydia-yhteen Kråklund Records kiinnitti bändin ja pitkäsoittoja alkoi tulla tasaiseen tahtiin: *Oh Shit! More From The Road!* (1993), *Road* (1993), *Ain`t No Country Road* (1994), *Hit The Road* (1995), *Keep Your Eyes On The Road* (1996) ja *In The Halfway Of The Road* (1997). Yhtye hajosi vuonna 2000. Woimasointu Recordsin Hannu houkutteli Pasia palaamaan James-Puhto Renin pariin ja Pasi kokosikin uuden Jameksen vuonna 2008. Uudelleen kootulla versiolla yhtye on tehnyt pitkäsoittoja Woimasoinnulle seuraavasti: *Suvas* (2010), *Still on the Road* (2010), *Kihniö* (2012), *Rok Rok Rok* (2019) ja *Roll!* (2023). Mainittujen levyjen lisäksi pikkulevyjä on ilmestynyt noin kymmenen kappaletta. Paitsi että yhtye on ahkera levyttäjä, tunnetaan se vieläkin ahkerampana keikkailijana.

Fly & Co (1987-1989)
Rune ”Muzy” Lågland (kitara), Harri Rintakorpi (basso, laulu), Anders ”Anttu” Boijer (rummut)

Fly & Co soitti kolmen soinnun rockia tyylin Hurriganes. Yhtye keikkaili aktiivisesti ympäri maata ja voitti Suosikin Rock Kuningas -kilpailun Lappeenrannan osakilpailun. Yhteen ainoa albumi on vuonna 1989 julkaistu kasetti Hollywood Screamers.

Sweeney Todd`s Screwballs #1 (1990)
Rune Lågland (kitara), Ulf ”Ufo” Furu (basso), Anders ”Anttu” Boijer (rummut), Sture Lågland (laulu)

Sweeney Todd`s Screwballs #1 (1990-1992)
Rune ”Muzy” Lågland (kitara), Ulf ”Ufo” Furu (basso), Anders ”Anttu” Boijer (rummut), Sture Lågland (laulu), Tomy ”Hagu” Haglund (kitara)

Sweeney Todd`s Screwballs #2 (1992-1993 ja 1998-2000)
Rune ”Muzy” Lågland (kitara), Ulf ”Ufo” Furu (basso), Anders ”Anttu” Boijer (rummut), Sture Lågland (laulu), Teijo ”Teitzi” Oikarinen (kitara)

Sweeney Todd`s Screwballs #3 (1993-1998)
Rune ”Muzy” Lågland (kitara), Ulf ”Ufo” Furu (basso), Kari ”Iltsu” Illanvuori (rummut), Sture Lågland (laulu), Teijo ”Teitzi” Oikarinen (kitara)

The Wellingtones